

בדרךנו של כ"ק מרן אדמו"ר מבוסמזון זצוקלה"ה

פרשת השבוע ויגש

שנה יג- פ"ג

גליון 613

חסידות

יו"ל ע"י מרכז חסידי בוסמזון בארה"ק • בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א • רח' רוזין 15 ירושלים

בעין הפרשה

על המתרחש ואנ"ש

תמיד היה קשה לי הענין שיוסף הראה לאחיו שהוא נימול כהוכחה שהוא ויגש (פרק מב,יב) כי ערות הארץ באתם לראות שנכנסתם בעשרה שערי העיר. שידע יוסף שבהכרח ירדו אחיו לשבור, ולכן "שם שומרים על כל שערי העיר ואמר כל מי שיכנס כתבו שמו ושם אביו. כיון שנכנסו אחי יוסף, כתבו שמם ושם אביהם. והביא כל אחד מהשומרים פנקסו ליוסף וקראום לפניו: ראובן בן יעקב, שמעון בן יעקב, וכן כלם, ובוזה ידע בכמה שערים נכנסו" (בראשית רבה צא,ו). ולכן אמר יוסף (יד) הוא אשר דברתי שאתם מרגלים הוא האמת, שהרי יוסף אמר להם: מרגלים אתם, ולכן נכנסתם בעשרה שערים, והם אמרו: לא, אלא בעבור אחיהם עשו כן לבקשו, ואינם מרגלים. אבל לפי המדרש שאמרו: "להרוג או ליהרג" אמר יוסף, על שהם אמרו באנו להרוג או ליהרג "לראות את ערות הארץ באתם" (פסוק ט), כדי לכבוש את העיר להרוג את יושביה, שכך אני מוצא בנחש שלי ששנים מכם הרגו כרך גדול של שכם. ויש עוד מדרש שקובע שכשהלכו לשוק לחפש את יוסף חיפשו עבדים נימולים, כי הבינו שאזרחי מצרים כולם נימולים. ולא עבדיהם, והגילוי של יוסף התקבל אצל השבטים אם כן משום ב' דברים "מכרתם אותי לעבדות" ואני נימול, ואני מביים למה חיפשתם עבד שנימול. וגם הראה להם המילה כדי שיבינו שכמו שהבטיחו לשכם שאם יקבלו באהבה את ענין 'הברית' יחיו ביחד, כן רצון יוסף בעצמו לחיות עם אחיו בשלום.

שבת ויגש אחרי חנוכה כשעמדו ישראל לצד החזמנאים נגד היונים שגזרו על חודש שבת ומילה יש בה תזכורת לג' ענינים אלו, חודש שבת ומילה, שהמצרים השיגו את השבטים בגלל שבת ככסוף ויגש בחז"ל 'שלא הרחיקו' משום שהיה שבת ואסור היה ללכת חוץ לתחום, מילה מוזכרת במדרש הנ"ל שחיפשו עבד שהיא מהול, והראה להם יוסף את ברית קודש, ומצות החודש נאמר במצרים, להראות שגם דברים טבעיים כהורדת השבעים נפש ללמצרים בגלל הרעה היה בדרך הטבע להגיע לרוחניות ואפשרות לשנות את הטבע ואת הזמנים כי 'החודש הזה לכם', וזה מדגיש ומחזק את המסר של חנוכה.

בראשית רבה בראשית פרשה ו, ואנשי כנסת הגדולה פירשו (נחמיה ט) אתה הוא ה' לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם וגו', היכן כל צבאם נתונים ברקיע, שהוא למעלה מן השמים, ומן הארץ ועד הרקיע מהלך ה' מאות שנה, ומה בא זה ללמדנו, האם מייששו חושב לקחת על עצמו מהלך כזה, אלא הקדושת לוי מביא שכאשר יוסף נעדר חשש יעקב לקיום ב' ההבטחות שאם כל אחד מילדיו לא ימות בחייו לא ילך לגיהנום, ושנית, שסך הכל שנות חייו ביחד עם השנים של אברהם ויצחק יהיו "כימי השמים על הארץ", כימי שמים על הארץ, כלומר חמש מאות שנה. אברהם אבינו חי מאה ושבעים וחמש שנה, יצחק מאה ושמונים שנה, ויעקב מאה ארבעים ושבע, ביחד חמש מאות ושתיים שנים.

וזה מה שמרומז בירושלמי ההליכה של ת"ק שנה פירושה שאדם בודד יכול להוות גשר לחמש מאות שנות מסורת יהודית. אם נניח שאדם מסוים חי מאה שנה, הרי שאורך חייו, עם מאתיים שנות חיבור לעבר ומאתיים שנה לעתיד, הוא חמש מאות שנה. כך למשל, אדמו"ר הלב שמחה זצ"ל, חי כמעט עד גיל מאה, וזכר את השפת אמת ממתן שהוא עצמו היה בן ג' שנים, ובילדותו פגש בוודאי חסיד קרוב למאה שנה שראה עוד את הבעל שם טוב או את הגאון מווילנה זצ"ל, כשהוא חסיד היה כבן מאה, נמצא שהלב שמחה צינור להעביר את המידע הזה ממקור ראשון לילד אחר בן שלוש. ואם הילד הזה יהיה עד גיל מאה מעביר ההוא מה ששמע מהרבי מגור עוד מאתיים שנה קדימה נמצא שהגשר המחבר חמש מאות שנה תלוי בג' אנשים להעביר את המסורת של שסיני קדימה חמש מאות שנה, וזה המשמעות של "בין שמיים לארץ". כל דור הולך ונחלש במסורת וברוחניות. שהשמיים מייצג את גדולי העבר שהיו קרובים לסיני, כמו הגאון מווילנה והבעל שם זצ"ל עד לביאת משיח במהרה בימינו אמן.

שימו על לוח לבכם תאריכים אלו

טיש ומלוה מלכה 20:15

מזל טוב שגור בזה למשפחת

הרבי מבאסטאן-בוסטון על ליד הנינה
 הרבי מויליפול על אירוסיה הנכד
 הרב מאיר פאסס על לידת הנינה
 רב יעקב שכטר על לידת הנין
 רב חנוך ורדיגר על לידת הנכדה

רפואה שלימה - נא להתפלל לרפואת

משה בן הדסה
 שמואל בן דבורה
 דוד אריה בן רבקה
 פינחס דוד בן לאה פראדעל
 ראובן אליהו בן דבורה
 אלימלך בן רבקה
 פסח אליהו בן רבקה לאה
 מרדכי משה בן רחל לאה
 איתמר אריה בן צבי' זהבה
 שפרה גיטל בת שרה

בתוך שאר חולי ישראל

שחרית שבת

מרכזי בשעה 8:30

בחד טיש בשעה 9:15

מנין בסניף 10:00

מנחה שבת

מנין ראשון 12:30

15:00

מנין המרכזי 16:10

תזכור: קידוש לבנה

יום ג' עשרה בטבת

שיבנה בית המקדש במהרה בימינו